

Valkeampaa joulua

AJAN tätä samaa reittiä pari kertaa vuodessa, palaveriin vanhan asiakkaan luo. Ruuhka ja syksyinen kura tuulilasissa tuskastuttavat. Miksen lisännyt lasinpesuainetta? Perävalot välkkyvät, ja asvaltiti kiiltää. Köyhän miehen jouluvalot eivät rauhoita, eivät edes paranna näkyvyyttä.

Tänä aamuna olo on jotenkin erityisen hiostava.

Joulun alla kaikki asiakkaat tyhjentävät piirustuspöytänsä minun sähköpostiini. "Nämä pitäisi laittaa tänä vuonna vielä valmiiksi, tilikausi päättyy." "Meillä alkaa kaupanteko heti tammikuussa, ehdiit kai ihan hyvin." "Saisinko analyysisi vielä joulukuussa niin ehdin hyvällä ajalla pohtia niitä lomalla?" Niinpä.

Mutta tältä asiakkaalta ei tullut mitään materiaalia etukäteen. Tarkistin vielä aamulla. Yleensä agenda on ollut valmiina ja olen saanut lukea muutaman keksintöilmoituksen edellisenä iltana. Ehkä on vain ollut kiirettä. Tai sitten eivät ole keksineet mitään. Jospa pääsenkin tänään nopeasti takaisin toimistolle.

Vaistoni kertoo kuitenkin muuta. Äkikijarrutus. Jouluiset jarruvalot valaisevat kasvoni. Onpa hyvä ettei ole liukasta. Parempi kai vielä hetkisen keskittyä tähän sokeana ajamiseen.

Asiakkaan pihalla olen törmätä nurkan takaa ilmestyvään keltaiseen kaasutrukiin. Taas. Mutta oho, kuski antaa minulle tilaa. Ensimmäinen kerta, varmasti uusi mies täällä. Auto parkkiin ja juoksujalkaa vaatimattomaan toimistorakennukseen.

Aulassa on vastaanottotiski tyhjiillään.

Nytkö se on tauolla kun minä olen ihan kohta myöhässä. Odotan pari pitkää minuuttia, paita liimautuu hartioihin.

VIIMEIN joku tulee. Vieras mies, jolta tiedustelen, josko vastaanottovirkailija on tänään kipeänä.

"Tuota, Kalleako tulet tapaamaan? Minä voin viedä sinut. Meillä ei ole vastaanotossa enää ketään."

"Yhdistimme puhelinkeskukseen ja vastaanoton talousosastolle. Nyt toimitusjohtajakin joutuu joskus sijaistamaan keskusneitiä. Ja vieraat haahuilevat aulassa kunnes joku meistä sattuu paikalle", nauhahtaa mukava mies.

Minuakin vähän naurattaa. Ehkä tämän alan firmoissa ei niin paljon vieraita käykään.

Yhteyshenkilöni, tekninen johtaja Kalle on huoneessaan. Pahoittelee, ettei muistanut kertoa uusista järjestelyistä. Mitäs tuosta, teillähän tässä enempi on totuttelemissa. Tekninen johtaja nyökkää, "no joo".

Tutussa neuvotteluhuoneessa kahvi ja pullat odottavat tutulla paikallaan. Keksintömapit odottavat jo pöydällä ja nippu papereita selvästi minua. Sittenkin ovat taas keksineet jotain, pahas.

Käymme läpi patenttisalkun tilanteen. Yrityksellä on pari isompaa, useassa maassa suojattua keksintöperhettä. Muutama keksintö on suojattu vain Suomessa tai Euroopassa. Tuttuun tapaan tarkistamme, ovatko kaikki tarpeellisia. Patentteja ei turhaan kannata pitää voimassa,

sillä vuosittaiset ylläpitomaksut ovat huomattavat. Kaikki sujuu juohevasti, kuten yleensäkin.

"Niin, sitten meillä olisi tässä pari uutta ideaa. Sori, etten lähettänyt niitä etukäteen, mutta minulla on ollut vähän kiireitä."

Käymme keksintöilmoitukset nopeasti läpi. Ihan hyviltä ajatuksilta näyttävät. Lienevätkö kuitenkaan uusia keksintöjä, saapa nähdä. On minun työtäni ottaa siitä selvää.

"Jos näyttävät tutkimuksen jälkeen uusilta, yritetään patentoida", kuulen tutut ohjeet.

KAIPAILEN keksijöitä paikalle selittämään hieman tarkemmin, mistä näissä on kyse. Pöydän toisella puolella karistetaan kurkkua.

"Tällä kertaa meidän täytyy selvittää ilman keksijöitä. Meillä ilmoitettiin viime viikolla YT:n tulokset. Pojat ottivat viikon vapaata."

"Ja nyt näyttää siltä, että seuraavien projektien kanssa saat ottaa yhteyttä suoraan meidän pomoomme. Minäkin lähdän muualle."

Soitan ulos päästyäni toimistolle. Lähdän palaverista suoraan kotiin. Tänään laitan lasten kanssa jouluvalot ikkunalle. Tulisipa jouluksi lunta.

teppo.ahremaa@berggren.fi

Teppo Ahremaa toimii patenti-insinöörinä Berggren Groupiin kuuluvassa Turun Patenttitoimisto Oy:ssä. Kolumnipalkkio osoitettiin hänen toivomuksestaan Suomen Punaiselle Ristille.